

V PROCES DIGITALIZACIJE

Ministarstvo za telekomunikacije i informaciono društvo usvojilo je 18. februara 2011. godine Pravilnik o prelasku sa analognog na digitalno emitovanje televizijskog programa i pristupu multipleksu u terestričkoj digitalnoj radiodifuziji, koji je objavljen u „Službenom glasniku RS“, broj 12/11 od 25. februara 2011. godine. U saopštenju koje je ministarstvo tim povodom objavilo, navodi se da ovaj Pravilnik predstavlja značajan korak u celokupnom procesu digitalizacije televizijskog programa u Republici Srbiji, i da ima za cilj da utvrdi tehničke standarde i obezbedi neophodne uslove kako bi se uspešno prešlo na digitalno emitovanje, u skladu sa Strategijom za prelazak sa analognog na digitalno emitovanje radio i televizijskog programa u Republici Srbiji, preporukama Evropske unije, praksom susednih zemalja, kao i Zakonom o potvrđivanju završnih akata Regionalne konferencije o radio-komunikacijama (RRC-06).

Podsećamo, međutim, da je usvajanje ovog Pravilnika Akcionim planom uz Strategiju digitalizacije bilo planirano za II kvartal 2010, tako da ovaj akt kasni najmanje devet meseci. Takođe, Akcionim planom uz Strategiju digitalizacije, bilo je predviđeno da će ovim Pravilnikom biti definisana prava i obaveze komercijalnih emitera u procesu prelaska na digitalno emitovanje, uz puno poštovanje prava koja imaju u skladu sa dozvolama koje važe duže od roka predviđenog za isključivanje analognog signala. Umesto ovoga, jedina novost koju smo Pravilnikom dobili jeste raspored kanala po zonama raspodele za prvi i drugi multipleks u okviru mreže za distribuciju, emitovanje i multipleksiranje digitalnog televizijskog programa. Sve ostalo je praktično ponavljanje onoga što je i inače pisalo u Strategiji digitalizacije, s tim što je čak garantovani protok unutar multipleksa po jednom televizijskom kanalu smanjen sa najmanje 3 Mb/s na 2 Mb/s. Ono što je, sa druge strane dobro, jeste da je iz Nacrta pravilnika, sa kojim se ušlo u javnu raspravu, brisan član kojim je bilo predviđeno da uslove i postupak izdavanja dozvola za emitovanje programa, nakon prelaska na digitalno terestričko emitovanje, svojim aktom uređuje Republička agencija za elektronske komunikacije u saradnji sa Ministarstvom i organom nadležnim za radiodifuziju. Ovakvo rešenje bilo je neprihvatljivo zato što su uslovi i postupak izdavanja dozvola za emitovanje programa pitanja koja su regulisana Zakonom o radiodifuziji, koji izričito predviđa da dozvolu za emitovanje programa izdaje Republička radiodifuzna agencija po sprovedenom postupku predviđenom tim zakonom, a ne bilo kakvim aktom koji bi donela Republička agencija za elektronske komunikacije. Takođe je dobro što je iz Nacrta pravilnika, sa kojim se ušlo u javnu raspravu, brisan član kojim se ustanovljavala obaveza svih emitera da učestvuju u promociji procesa prelaska sa analognog na digitalno emitovanje televizijskog programa, u kojoj ne samo da nije bila predviđena naknada, već ni maksimum do koga se sa nametanjem ove obaveze bez naknade moglo ići. Samo pitanje definisanja suštinskih prava i

obaveze komercijalnih emitera u procesu prelaska na digitalno emitovanje ostaje nerešeno, a po mišljenju autora ovog izveštaja, moralo bi se rešavati kroz konsultacije između imalaca dozvola i Republičke agencije za radiodifuziju, uz aktivno učešće Republičke agencije za elektronske komunikacije i Ministarstva za telekomunikacije i informaciono društvo, a koje bi se konsultacije ticale produžavanja važnosti izdatih dozvola za emitovanje, shodno odredbi člana 59. stav 3. važećeg Zakona o radiodifuziji, umesto izmene njenih uslova koju mogućnost Zakon o radiodifuziji ne poznaje, odnosno pregovore sa imalcima dozvola oko uvođenja za sve zainteresovane strane prihvatljivih regulatornih obaveza kao uslova produžavanja važnosti izdatih dozvola. Pri navedenom, regulatorne obaveze mogle bi se uvesti u formi obavezujućih, odnosno opštih obavezujućih uputstava po Zakonu o radiodifuziji.

VI PROCES PRIVATIZACIJE

Nikakvi pomaci na planu privatizacije medija nisu zapaženi u periodu na koji se ovaj izveštaj odnosi. Mediji su se, međutim, bavili situacijom u članici ANEM-a, Radio Somboru, kome je, nakon što je zbog dugova ostao bez telefona i interneta, i nakon što zaposleni već godinu dana nisu primili platu, od 25. februara, zbog neplaćenih računa, ostao i bez struje, čime je i definitivno onemogućeno emitovanje programa. Podsećamo, nakon poništaja privatizacije, država je upravljala Radio Somborom preko zastupnika državnog kapitala, koga postavlja Agencija za privatizaciju, pune tri godine. Rezultat takvog državnog gazdovanja je da su dugovanja preduzeća gotovo četiri puta veća od imovine, a da je poslednja imenovana direktorka ostavku podnela nakon samo mesec dana na dužnosti. Agonija Radio Sombora samo potvrđuje odsustvo bilo kakvog koncepta i plana delovanja države u medijskom sektoru, a posebno u odnosu na održive modele povlačenja države iz medijskog vlasništva.